

deres Bestemmelse i de enkelte Paragrapher i nærværende Lov.

Schovelin: Jeg skal kun bemærke, at der jo vel vil være en stor Forskjel paa de Fordringer, man opstiller med Hensyn til de Baner, hvorfor der gives Rentegaranti, og med Hensyn til dem, som ikke erholde en saadan; men dette kan dog vist ikke have nogen Indflydelse paa, om det Hele kan bestemmes ved administrative Foranstaltninger eller det skal bestemmes ved Lov, og derfor mener jeg, at hvis saadanne Bestemmelser ere nødvendige i Loven i det ene Tilfælde, maae de ogsaa være det i det andet, ere de derimod ikke nødvendige i det ene Tilfælde, kunne de ogsaa udelades i det andet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling uuder Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 75 Stemmer.

Bregendahl: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Sagen henvises til et Udvalg, bestaaende af 7 i Salen valgte Medlemmer.

Fischer: Jeg ønskede netop at gjøre det samme Forslag.

Da ikke flere Forslag fremkom, fattes Bregendahls ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges enstemmigt med 76 Stemmer.

Formanden: Jeg skal foreløbig forbi-gaae de to næste Sager paa Dagsordenen og gaae over til den derpaa følgende første Behandling af Udkast til Lov om Afsløsning af Forpligtelsen til at erlægge Brokorn og Bropenge. (Forslaget findes i Anhanget Sp. 31).

N. P. Hansen: Det maa vistnok erkjendes, at det af Regjeringen forelagte Udkast har været undergivet en omhyggeligere Bearbejdelse end det, der blev forelagt i sidste Sæssion; men der er imidlertid nogle Enkeltheder, som jeg finder mindre tilfredsstillende,

og med Hensyn til hvilke jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg vil da først henvende Opmærksomheden paa, at der er nogle enkelte Broer, som Staten har bortsolgt og paa hvilke Eierne have erholdt kongeligt Skøde; disse Broers Antal er vistnok ikke stort, og, saavidt jeg erindrer, blev det i forrige Sæssion oplyst, at der kun var 4 eller i det Høieste 5. Men naar en Afsløsning her skal finde Sted, troer jeg, at Regjeringen har en vis Opfordring til paa en eller anden Maade at lette vedkommende Commune Afsløsningen, idet det vistnok er at formode, om ikke til at paavise, at de Broeiere, til hvilke disse Broer ere overdragne fra Statens Side, hos Staten have deponeret en større eller mindre Sum; men selv om noget Saadant ikke bestemt lader sig paavise, saa synes jeg dog, at Regjeringen ifølge sin documenterede Stilling til Sagen maa betragte sig mere interesseret i Afsløsningen af Afgifter af disse Broer end med Hensyn til Broer, der ere overdragne af Private.

Der er dernæst en anden Mangel ved Loven, og det er den, at der ikke er givet en skarp Begrænsning af den omhandlede Dødsle og af dens Afsløsning. Naar f. Ex. en Eiendom, hvoraf der oprindeligt har været svaret en Skjæppe Korn i Broafgift, er bleven deelt i to, tre eller flere Blovparceller, saa har enhver af disse Parceller maattet svare ikke en Dvotadeel af den tidligere aarlige Broafgift, men selve Broafgiften, altsaa en Skjæppe Korn, og paa den Maade har vedkommende Broeier erholdt en meget forøget Indtægt. Naar vedkommende Broeier ikke har nogen juridisk Ret til af hver enkelt Parcellist at oppebære den fulde Afgift, saa forekommer det mig, at han heller ikke kan gjøre nogen saadan Ret gjældende ligeoverfor de Parcellister, som i Fremtiden maatte opstaae; men dette troer jeg bør udtales i Lovudkastet. Der hedder vel i Lovudkastets § 14, at „ethvert Spørgsmaal om Omfanget og Bestaffenheden af selve Rettigheden til at oppebære Brokorn eller Bropenge afgjøres ved Domstolene“; men det er vist temmelig indlysende, at de Parcellister, hvorom der her er Tale, og som i Almindelighed ere fattige Folk, snarere ville lade sig en Afgift